

Ալեքսանդր Ծատուրյան

Հառաջ

Հառա՛ջ, իմ եղբայր... հերիք է, որքան՝
Խրդճուկ, անձնատո՛ւր ապիկար լացին՝
Ողբացի՛ր անլուռ, սրգվորի նրման,
Չո՛ւր սպասելով վարդ–լուսաբացին:

Հառա՛ջ... քաջաշունչ, հաղթական հոգով
Բա՛ց քեզ ճանապարհ վաղ թե անագան
Քո հարթած ուղին կը ծածկվի ծաղկով,
Ա՛յլ ուղի չունի քո լույս-ապագան...